

u prirodoslovno-matematičkom razredu. Hoće li se osjetiti ta njegova sklonost i u njegovu političkom djelovanju? Godinama smo se Ivo Josipović i ja susretali na potezu HNK – Masarykova – Varšavska – Cvjetni trg – Trg bana Josipa Jelačića. Bio je to moj smjer na putu do i s posla, a njegov kvart u kojem je Pravni fakultet. Bilo da je sjedio u kavani, bilo da je s nekim u društvu prolazio ulicom, nije se dogodilo da ne priđe i ne pozdravi svojeg profesora. To ponašanje, tu njegovu građansku pristojnost, te geste upravo su mu predbacivali u vrijeme predsjedničke kampanje. Pa mamin sin, pa kao curica, pa prefin, pa pretih, pa bez temperamenta. Čudne li zemlje u kojoj se prigovara pristojnosti, u kojoj se vrline uzimaju za mane. Uostalom, temperament je, dragi čitatelji, nešto što valja kontrolirati i s čime se treba znati nositi. Može li osoba koja je između ostalog vrhunski glazbenik, uz to kompozitor, biti bez temperamenta? Zanimljivo, i predsjednikova supruga bila mi je učenica u tadašnjem CUP-u. Sjajna matematičarka pohađala je moje sate izborne nastave na kojoj smo u prvoj godini obrađivali Osnove teorije brojeva, a u drugoj Polinome i algebarske jednadžbe. Danas je profesorica na Pravnom fakultetu. Znala mi je reći kako joj je upravo taj

matematički talent pomogao u njezinoj pravničkoj karijeri i da je to bio onaj jezičac koji joj je davao prednost u odnosu na druge kolege. I moje je uvijek bilo da je cjelovitost obrazovanja preduvjet ljudske širine i da netko tko je bio "društvenjak" te nije bio u stanju svladati ni minimum matematičkih znanja ne može biti vrhunski znanstvenik. Premda bi me mnogi zbog ovoga mogli žestoko napadati, to se ipak neće dogoditi jer takvi zasigurno i ne čitaju Miš. Usput, predsjednikova je kći odlična učenica u zagrebačkoj XV. gimnaziji, glasovitom MIOC-u.

Uzdajem se u matematiku i našega predsjednika Ivu, u njegov prvogimnazijski odgoj i obrazovanje.

Dragi čitatelji, ovo je još jedno pismo koje vam pišem nekih gotovo 9 000 km daleko od doma. Blagdane sam zaželio provesti s najbližima, a eto paradoksa: najbliži, a toliko daleko.

Srdačno vaš

Pravin Dahić

IN MEMORIAM

Svetozar Kurepa (1929. – 2010.)

U Zagrebu je u utorak 2. veljače 2010. preminuo prof. dr. sc. Svetozar Kurepa, profesor emeritus Zagrebačkog sveučilišta. Prof. Kurepa bio je svjetski afirmiran matematičar, a u Hrvatskoj je dao i znatne doprinose poboljšanju nastave matematike u osnovnim i srednjim školama te na sveučilištima. Čitav svoj radni vijek proveo je na Matematičkom odjelu PMF-a gdje je ostavio dubok i neizbrisiv trag. Kao njegov direktor i dekan najzaslužniji je za izgradnju zgrade Matematičkog odjela na Horvatovcu. Bio je i dekan PMF-a. Dobitnik je Nagrade Grada Zagreba, nagrade Ruđer Bošković, a primio je i Državnu nagradu za znanost za životno djelo (2005. g.).

Znanstveni rad dr. Kurepe većinom je u području funkcionalne analize, posebice teorije operatora, teorije funkcionalnih jednadžbi i teorije mjere. U jednom duljem razdoblju bio je vrlo aktivan i na poboljšanju nastave matematike te je bio voditelj veće skupine matematičara koja je radila na osuvremenjivanju i dotjerivanju školskih programa. Autor je velikoga broja srednjoškolskih i sveučilišnih udžbenika (v. Miš 51/2009.).

Profesor Kurepa pokopan je 8. veljače na zagrebačkom Mirogoju.